

**ספינות מילחמה של הפאלאנגות בנמל היאכמות של ג'וניה - סמל
לשיתוף הפעולה ההדוק בין ישראל והמארוניים. האם תהיה לבנון
„ויאטנאם ישראלית“? האם שוקעת ישראל בביצה שאין ממנה מוצא?**

„אתם תגרדו!“

ישבנו על ספסל-העץ של הסירה, שתינו בירה ושוחחנו. נה המארה הוא טייס-ראשי בחברת-התעופה הלאומית של לבנון, סרן-מילואים בחיל-האוויר הלבנוני. הוא כבן 50.

דיעותיו הן, כך נדמה לי, אופייניות ללבנוני מארוני, בעל השכלה ואופק רחב, הדובר כמה שפות. מבחינת הרמה, יכול היה להתחרות עם כל אדם ממעמדו בישראל.

את יחסו לישראל הסביר כך: „קראנו לפלסטינים, והם דפקו אותנו. הם התנהגו כמו עקרב.“

„אחר-כך קראנו לסורים, כדי שיצילו אותנו מידי הפלסטינים. הם דפקו אותנו.“

„עכשיו קראנו לישראלים, שיצילו אותנו מידי הסורים והפלסטינים גם יחד. אני מקווה מאוד שלא ידפקו אותנו.“

היה ניכר מאוד שבעל-שיחי, כמו הרבה מארוניים אחרים, מפקקים מאוד בסיכוי שתיקווה זו אכן תתאמת. הם יודעים מהו טבע-אנוש, והם לא יפתעו כלל אם ישראל תתנהג בדיוק כמו הפלסטינים והסורים לפניהם — תישאר ותתנהג ככובשת לכל דבר.

„יש לכם הודמנות גדולה“, הוסיף, „אנחנו מצפים. אנחנו גם חוששים. אם תתנהגו בחוכמה, יכול להיות לכם יד ימי חכם.“

לנהוג בחוכמה — פירושו שלא להתערב בענייני לבנון ולהסתלק משם במהרה, יחד עם הפלסטינים והסורים.

מדוע אין הלבנונים עושים זאת בעצמם, אם זה כל-כך חשוב להם? הצגתי שאלה זו, בעדינות כמובן, לכמה וכמה מארוניים. שאלתי גם הפעם.

מארחי שלח בי מבט פיקח. „אתם מגרדים אותנו (המשך בעמוד 72)

נערה לבנונית במארינה של ג'וניה

המארה שלי פתח בקבוק של בירה הולנדית. „תראה“, אמר באנגלית, ולגם מן המשקה, „אני שונא את הפלסטינים כמו את השטן. אבל צריך שיהיה להם בית!“

ישבנו על סיפונה של ספינת-מירוץ במארינה של

מאת

אורי אבנרי

ג'וניה. מסביב השתופה החברה המארונית הגבוהה — מישפחות אלייהו. של אנשי-תיקורת, משפטנים ורופאים. במושגים ישראליים, כל אחד מהם עשיר מופלג.

יאתם תעשו את

העבודה המזוהמת

היום היה חם, הנוף מרהיב, האווירה כמו בריב-יורה הצרפתית או באיי-באהאמה. המילחמה היתה רחוקה-רחוקה — מרחק של כמה קילומטרים. בלבנון זהו מרחק עצום.

פגשתי את המארה על הרציף. חזרתי, יחד עם שרית ישי וענת סרגוסטי, אל היאכטה של ידידנו, אחרי שטבלנו בים. איש זר מיהר לקראתי, כשזרועותיו פרו שות. „שמעתי שאתה אורי אבנרי“, פנה אלי בצרפתית. „קראתי הרבה ממאמריך בעיתונות הצרפתית. האם אתה מוכן לכבד אותי ולהתארח בסירתי במשך עשר דקות?“